

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9196/2022
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ружица Николић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Звездана Матејић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 360/22 од 09.03.2022. године, у седници одржаној дана 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 360/22 од 09.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 360/22 од 09.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 860/19 од 29.09.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено право стварне службености пролаза пешице и моторним возилом, по основу одржаја, преко послужног добра кп бр. .. потес "... КО ..., власништво туженог, у границама и мерама ближе означеним у овом ставу изреке и обавезан тужени да призна и трпи да се наведени део кп бр. .. несметано користи за колски и пешачки пролаз до кп бр. .. КО ... и да тужилац то право упише у јавне књиге. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 1.002.244,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 360/22 од 09.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у ставу другом изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 501.122,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужени због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи разлоге туженог за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као посебној.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за утврђење права службености колског и пешачког пролаза у корист парцеле тужиоца, као повласног добра, преко парцеле туженог, као послужног добра, тако што је исти усвојен, у чињенично-правној ситуацији да је тужени 1974. године купио кп бр. .. и дворишну ограду поставио унутар своје парцеле, даље од катастарске границе, па је део до катастарске границе уз његову сагласност коришћен као пут од стране правних претходника тужиоца, а од њега самог од 1993. године, када је купио кп бр. .. КО ... и саградио кућу, све до 2010. године, када је тужени ограду померио и ушао у део пута којим је тужилац до тада пролазио, то тужилац има право да захтева конституисање права службености пролаза преко парцела туженог у смислу члана 49, 50. и 53. Закона о основама својинских односа. Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, те да је побијаном пресудом другостепени суд одлучио применом одговарајућег материјалног права према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати, по оцени Врховног суда у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 08.08.2011. године, а вредност спора означена у тужби је 10.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**